

Hovedmangelen ligger i Regnuſtabet's Opførelſe og Opſumnering; det er navnlig den Umſtændighed, at det ſkal gaae igjennem ſaamange Hænder, der gjør det ſaa overordentlig vidtloſtigt, at det bliver et særdeles vanffeligt Arbejde, naar der indſinger ſig Feil, da at finde diſſe; og imedens man indſkrænker Perſonalet ved Regnuſtavsbeſeene og finder, at Lønningerne og Omkoſtingerne derved ere for ſtore, forlanger man mere og mere Regnuſtab, ſaa det bliver umuligt for de Menneſker at overkomme det. En anden Hovedmangel, ſom giver Anledning til de fleſte Klager, er den, at der ved Miniſteriet har været ført et Regnuſtab over Capitalværdien af Beholdningen, hvilket har været ført paa den Maade, at man er gaaet ud fra den Beholdning, der den 1ſte April et viſt Aar var tilſtede, at man dertil har lagt Kjøbeſummen for alt det Materiale, der var anſkaffet, og derimod har trukkent fra, hvad der er blevet forbrugt, hvorefter der alſaa ſkulde udkomme Værdien af den Beholdning af Materiale, der er tilſtede ved Aarets Udgang. Men for at faae det til at gaae, har man været nødt til at regne efter de Opgivelſer, der ere givne af de Bedkommende, og ſom ikke ere blevne reviderede; man har ligefrem taget Opgivelſerne fra Bærftet, og dem har man regnet efter. Nu har det imidlertid viſt ſig, at diſſe Opgivelſer, i Særdeleſhed over Beholdningernes Størrelſe ved Enden af Aaret — hvilke, ſom ſagt, ere opgivne, inden det egentlige Materialregnuſtab var færdigt, og længe førend det var revideret — vare feilagtige, og derved ere ogſaa de Summer, ſom Miniſteriet har opgivet, blevne feilagtige. — Naar det blandt de Punkter, der ere fremhævede af Statsreviſionen, og ſom ogſaa ere optagne af Udvalget, er nævnt, at der imellem de Beløb, ſom efter Intendanternes og Sjouerſkriverens Regnuſtaber ere førte til Udgiſt paa Conto I. B. c. og Conto I. B. e. 1., og Beregningscontoirets Regnuſtab for Arbeidskraft og Naturalforpleining paa de ſamme Conti findes en Uovereensſtemmeſe, da er det ganſke viſt, at en ſaadan Uovereensſtemmeſe findes, og den maa næſten nødvendigviſt findes, thi paa det ene Sted spørges der om, hvad der betales i Lønning til alle

de Folk, der ſtaaer under Marinen, og paa det andet Sted om, hvad der beregnes til Indtægt ſom udført Arbejde af diſſe ſamme Folk. Naar nu en Mand er ſyg, ſaa faaer han ſin Lønning, men han arbejder ikke, og han kan alſaa ikke føres til Udgiſt paa Arbejdet, imedens han dog faaer ſin Lønning, og det kan alſaa ikke komme til at ſtemme. Det, ſom diſſe Syge og tildeels ogſaa Koſtportionerne ville koſte, er beregnet til at udgjøre en Værdi af 6,600 Rd., og alene herved vil alſaa den paaapegede Forffjel gaae ned til omtrent 2,700 Rd., hvilket er 1 pCt. af den hele Lønning til Arbejderne, og det forekommer mig at være særdeles Meget, naar man kan bringe diſſe forffjellige Regnuſtaber til at ſtemme paa 1 pCt. nær.

Fiſcher: Den høitærede Miniſter har fuldkommen Ret i, at den Poſtering i Finantsloven, der har givet Anledning til ſaamange Bryderier for Marineminifteriet, er noget Nytt, og det er derfor med fuld Føie, at denne Egenſkab ved Poſteringen er bleven fremhævet ſaa vel i Marineminifteriets Beſwaarelſer af Statsreviſionens Spørgſmaal ſom nu i de Udtalelſer, vi have hørt af ſelve den høitærede Marineminifter. Men naar jeg gjør denne Indvømmelſe, da maa jeg dog ved Siden deraf gjøre opmærkſom paa, at Poſteringen ingenlunde er noget Nytt i den Forſtand, ſom man synes at ville tage Ordet, nemlig ſom om man ikke ſkulde have havt noget Forbillede derfor, noget Sidedykke dertil tidligere, thi det har man havt, og i en viſ Forſtand kunde man alſaa med ligesaa ſtor Føie ſige, at den omtalte Poſtering ikke var noget Nytt. De ældre Bærftregnuſtaber indeholdt netop den ſamme Fordeling af de bevilgede Summer til beſteente Formaal ſom den, der er bleven optagen i Finantsloven; Poſteringen indenfor Linien er kun optagen efter Bærftregnuſtaberne ſom Forbillede. Derſom Sagen alſaa er ſaa overordentlig ny for Marineminifteriet, ſom det lader til, at den har været, ſaa ligger det ene og alene deri, at de tidligere førte Bærftregnuſtaber, ſom man har overgivet til Rigsdagen, og ſom man har pralet med i Marineminifteriet at kunne forelægge ſom Mønſtre